

בש"פ 890/21 - משה אהרון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 890/21

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: משה אהרון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לרשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (השופט ע' דרויאן-גמליאל) בע"ח
26.1.2021, 39800-01-21, מיום 26.1.2021

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' דרויאן-גמליאל) בע"ח 26.1.2021, 39800-01-21, בגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (השופט א' שור) במ"ת 3185-01-21, מיום 10.1.2021, שעיקרה שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מפקח.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום האוחז שני אישומים ומייחס לו שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה ללא רישיון נהיגה וביטוח תקפים. במקביל, הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים. בית המשפט לתעבורה קבע כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות, ו"למרות קיומה של עילת מעצר, ובניגוד לעמדת ב"כ המבקשת" מצווה עליו לשקול חלופת מעצר. בהמשך לכך, נקבע כי "ניתן לאיין את המסוכנות במקרה זה בדרך שאינה מעצר מאחורי סורג ובריאח אלא במעצר בית כאשר המשיב יהיה מפקח 24 שעות ביממה". לפיכך, הורה בית המשפט על שחרורו של המבקש למעצר בית בפיקוח מלא.

3. המבקש לא השלים עם החלטה זו והגיש עליה ערר. לטענתו לא קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו באישום הראשון, בו הוא מואשם בין היתר בעבירה של נהיגה בזמן פסילה (פסילת בימ"ש). זאת, לטענתו, משום שבאותו גזר דין שבו נשלל הרישיון, לא קוימה החובה של מסירת גזר הדין לידיעתו. בית המשפט המחוזי דחה את הערר, בציינו כי הצדק עם התביעה בטענתה כי די בכך שבא כוח המבקש נכח בעת מתן גזר הדין, "בוודאי כאשר מדברים אנו בראיות לכאורה שטרם עברו בכור ההיתוך של חקירה נגדית ובירור עובדתי". הובהר כי מדובר בנסיבות שניתן להסיק מהן כדן, כי עובדת גזר הדין נמסרה לידיעת המבקש, וזאת לצד החזקה הקבועה בסעיף 237(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לפיה המצאה לעורך הדין כמוה כהמצאה לנאשם. אשר לטענות שהועלו נגד חלופת המעצר שנקבעה, נקבע כי "נוכח נסיבות המעשים על רקע עבר תעבורתי", החלטת בית המשפט לתעבורה הינה סבירה ומאוזנת, תוך התאמת האמצעי לסיכון.

4. על ההחלטה האמורה הוגשה בקשת הרשות לערור שלפני, בה חזר המבקש על טענתו כי לא היה מודע לפסילת רישיון הנהיגה שלו באישום הראשון, והוסיף כי ככל שהייתה מתקבלת טענתו "התוצאה בעניינו הייתה שונה בתכלית". לגישתו, עניינו מעלה "סוגיה אנושית-מצפונית" אשר מקימה עילה למתן רשות ערר משיקולי צדק, ומשכך מצדיקה דיון בגלגול שלישי.

5. דין הערר להידחות, ללא צורך בתגובה. כידוע, רשות ערעור לפני ערכאה שלישית על החלטה בדבר מעצר תינתן אם בבקשה עולה שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 855/21 מויאל נ' מדינת ישראל (8.8.2021)); בש"פ 5355/16 פלוני נ' מדינת ישראל (5.7.2016); בש"פ 6471/20 סוסיה נ' מדינת ישראל (12.10.2020)). המקרה דנן אינו עומד באמות מידה אלו. הבקשה עוסקת בעניינו הפרטני של המבקש ובנסיבותיו הספציפיות, וההחלטות המנומקות בעניינו אינן מעוררות כל תחושת אי-צדק.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח בשבט התשפ"א (10.2.2021).

ש ו פ ט